ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' — ΕΤΟΣ ΙΗ' — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7699
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210 Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ 28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1937
Σελήνη 18 ἡμερῶν. Ἀνατ. ἡλίου 7.16 Δύσις 6.01'. Τοῦ Ἀσώτου

Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ο Β' [Κ]ΑΤΕΡΧΕΤΑΙ ΕΝΤΑΥΘΑ ΤΑ ΤΕΛΗ ΜΑΡΤΙΟΥ

[ΕΝΤ]ΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΑΦΙΚΝΕΙΤΑΙ Ο κ. ΚΟΤΖΙΑΣ

Κατὰ χθεσινὰς ἰδιαιτέ[ρας] πληροφορίας μας πα[ρα]σχεθείσας ἐξ ἀπολύτως [ἐγ]κύρου πηγῆς ἐντὸς τῆς [ἑβ]δομάδος θὰ κατέλθῃ [εἰς] τὴν πόλιν μας ὁ ὑπουρ[γὸς] διοικητὴς Ἀθηνῶν—[Πει]ραιῶς καὶ περιχώρων [κ.] Κ. Κοτζιᾶς.

Κατὰ τὰς αὐτὰς ἐγκύ[ρ]ους πληροφορίας μας πε[ρὶ] τὰ τέλη Μαρτίου μὲ [ἀρ]χὰς Ἀπριλίου θὰ ἐπι[σκε]φθῇ τὴν πόλιν μας ἡ [Α.] Μ. ὁ βασιλεὺς Γεώρ[γι]ος ὁ Β'. Τὸν Ἄνακτα [θὰ] συνοδεύῃ ὁ ἀρχηγὸς [τῆ]ς Κυβερνήσεως κ. Ἰω[άν]νης Μεταξᾶς ὁ ὁποῖος [θὰ] εὕρῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ [ὁ]μιλήσῃ πρὸς τὸν λαόν.

Σχετικῶς ὁ Δήμαρχος Βασίλειος Ροῦφος ἀ[να]χωρῶν εἰς Ἀθήνας περὶ τὰ μέσα Μαρτίου θὰ συνεργασθῇ μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Αὐλαρχείου διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ προγράμματος τῆς ὑποδοχῆς καὶ τῶν ἑορτῶν αἱ ὁποῖαι θὰ ὀργανωθοῦν πρὸς τιμὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ἐπανερχόμενος δὲ ἐνταῦθα θὰ συγκαλέσῃ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ὅπερ θὰ ἐγκρίνῃ τὴν σχετικὴν πίστωσιν διὰ τὸν πανηγυρικὸν στολισμὸν τῆς πόλεως, τὴν ὑποδοχὴν κλπ.

Ὁ Βασιλεὺς θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν πόλιν μας ἐπὶ διήμερον ἢ τριήμερον πιθανώτατα, ἀναχωρῶν δὲ ἐντεῦθεν νὰ μεταβῇ εἰς Πύργον πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς Ἠλείας.

ΛΟΓΙΑ

ΤΥΧΗ ΠΟΥ ΧΑΝΕΤΑΙ

[Μ]ιὰ συμπαθὴς ἐφημερίδα τῆς [ἐπα]ρχίας —οὔτε χωριό, μήτε ὄ[νομ]α!— ἐδημοσίευσε πρὸ ἡμερῶν, [πρ]ὸς γνῶσιν τοῦ νοήμονος κοι[νοῦ], τὸ ἑξῆς πρωτότυπο:

ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

[Ὁ] κ. Β. Ἀντωνόπουλος ἐκ [...] μᾶς παρεκάλεσε νὰ δια[ψε]ύσωμεν ὅτι ηὐτοκτόνησεν.

[Ὁ] ἀναγνώστης τῆς συναδέλ[φου] θὰ ἐδιάβασε βέβαια ἐμβρι[θῶς] τὴν ἀνωτέρω διάψευσι καί... [πί]στευσε. Ἕνας ὅμως εὐσυνείδη[τος] χρονογράφος δὲν ἠμπορεῖ νὰ [τὴν] ἀντιπαρέλθῃ χωρὶς σχόλια.

[Ἀ]λλὰ πῶς νὰ τὴ σχολιάσῃ κα[νεί]ς; Δὲν γνωρίζω τὸν ἀξιότιμον [κύ]ριον κ. Β. Ἀντωνόπουλο. Δὲν [μοῦ] φαίνεται δὲ νὰ εἶναι σοφὸς [ἄν]θρωπος, ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς [του]. Καὶ ἀσφαλῶς θὰ εἶναι ἐλά[χισ]τα πρακτικός, ἐνόσῳ ἐβιάστη[κε] νὰ διαψεύσῃ τὸ φανταστικὸ [θάν]ατό του. Ὁ εὐλογημένος δὲν [γνω]ρίζει καὶ ἴσως ποτὲ δὲν θὰ [μάθ]ει νὰ ἐπωφελῆται τῶν περι[στ]άσεων—ὅπως λέει ὁ σύγχρονος [νεολογι]σμός.

[Μ]ά, σ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, εἶναι [πρᾶ]γμα καὶ τοῦτο νὰ λέγεται; [Τοῦ] παρουσιάστηκε μιὰ ὄχι συ[νηθι]σμένη εὐκαιρία καὶ δὲν κα[τά]φερε, ὁ ταλαίπωρος... τυχε[ρό]ς, νὰ τὴν ἐκμεταλλευθῇ, γιὰ νὰ [λύσ]ῃ σχεδὸν τὸ πρόβλημα τῆς [ζωῆ]ς του. Διότι, νά! τί θὰ συνέ[βαιν]ε ἂν ἡ ὑπόθεσι ἀντιμετωπί[ζετ]ο πρακτικά: Κάποιος, ἀφελὴς [ἢ κ]ακοήθης, διέδωσε στὸ χωριὸ [ὅτι] πῶς ὁ κ. Τάδε αὐτοκτόνησε. [Ἆχ], ὁ καημένος αὐτοκτόνησε! [Ὁ] Θεὸς σ' χωρέσοι τον! Θὰ ἔλε[γα]ν οἱ συγχώριοί του.

—Καλὸς ἄνθρωπος ἦταν ὁ μα[κα]ρίτης! Θὰ διεπίστωναν ὅλοι.

[Κ]αὶ ἡ ζωὴ θὰ συνέχιζε κατόπιν [τὸ]ν ρυθμό της.

[Ἂν] ὅμως τὸ (ἀνύπαρκτο) θῦμα [ἐπ]έδει νὰ τὸ διαψεύσῃ διὰ τοῦ [Τύπ]ου καὶ μάλιστα, νὰ πληρώσῃ [ἴδ]ιος τὰ ἔξοδα τῆς δημοσιεύ[σεως]. Ἂν εἶναι δυνατὸ νὰ εἶναι [τέτ]οια ἐνέργεια αὐτή!

[Ὁ] ἄγνωστός μου φίλος κ. Β. [Ἀν]τωνόπουλος γιατί ν' ἀνησυ[χήσ]ῃ, πολὺ παράλογα; Ἂν ἦταν [ἄλλ]ος στὴν περίπτωσί του, θὰ ἐ[νερ]γοῦσεν ἐντελῶς διαφορετικά. [Ἐ]δόθη πῶς αὐτοκτόνησε; Κα[λὰ] λοιπόν, θὰ εἶχε ἐκεῖνος νὰ [σκ]εφτῇ:

—Ἐγὼ αὐτοκτόνησα; Ζήτω... [Ζή]τω!

Ἀντὶ δὲ νὰ τρέχῃ βιαστικὰ νὰ [δι]αψεύσῃ «τοῦ λόγου τὸ ἀσφα[λ]ές», θ' ἄφηνε νὰ πιστευθῇ ἡ φή[μη] τῆς αὐτοκτονίας του, θὰ ἐ[φρ]όντιζε μάλιστα νὰ γνωστῇ αὐ[τὴ] εὐρύτερα, θὰ ἔμενε μακριὰ [ἀπ]ὸ τὴν πατρίδα του καὶ θὰ ἡ[σύ]χαζε πλέον ὁριστικὰ ἀπὸ τὸ [σκλη]ρὸν ἀγῶνα τοῦ βίου. Διότι ὁ [νε]κρὸς εἶναι πάντοτε ἐλεύ[θε]ρος ἀπὸ τῆς ζωῆς τὸ μεγάλο [βά]σανο. Ἀπαλλάσσεται πρῶτα—[πρῶ]τα ἀπὸ τὰ οἰκογενειακά του [βάρ]η ἂν ἔχῃ καί, γιὰ ν' αὐτο[κτο]νήσῃ—ἔστω κι' «ἐκ τοῦ ἀσφα[λοῦ]ς»—βέβαια δὲν εἶναι δυνατὸ [νὰ] ἔχῃ βάρη οἰκογενειακά. [Γλυ]τώνεται κατόπιν ἀπὸ τὸν κίν[δυν]ο τῆς συζύγου, γιὰ τὸν ὁποῖο [μό]νο πρέπει καὶ εἰς—ὅπως ὑ[πο]στηρίζουν οἱ ἄνθρωποι τῆς πι[κρῆ]ς πεῖρας—ἀληθινὰ νὰ χάνε[ται] ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Καί, [ἐπ]ὶ γίνεται κι' εὐεργέτης, χα[ρί]ζοντας μεγαλόψυχα στοὺς πι[στω]τές του ὅλα τὰ... χρέη του! [Κα]νεὶς δὲ δὲν θὰ τολμήσει ποτὲ [νὰ] διαταράξῃ τὸν ἤρεμο ὕπνο [του] πρὸς τὴν... αἰωνιότητα τοῦ [ἀγ]νώστου: ἡ γαλήνη ἑνὸς νεκροῦ [εἶν]αι πάντοτε σεβαστή...

Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνα αὐτὰ τὰ [ὀφέ]λη ἑνὸς ὑποθετικοῦ αὐτοκτό[νο]υ. Αὐτὴ εἶναι ἡ μία ἄποψι τῆς [...]θεν ἀνυπαρξίας του. Ὑπάρχει [κα]ὶ ἡ θετικὴ πλευρὰ—κυρίως [αὐ]τὴ ὠφελιμιστική. Διαγεγραμ[μέ]νος ὁ... ἀείμνηστος, ἀπὸ τοὺς [κα]ταλόγους τῶν ζωντανῶν ἀν[θρ]ώπων, τυπικὰ εἶναι ὡς νὰ μὴ [ὑ]πάρχῃ στὸν κόσμο. Ἐπειδὴ ὅ[μως] πραγματικὰ ζῇ, θὰ εἶναι ὡς [νὰ] ἔχῃ ἀναγεννηθῇ μόλις—ἕνα [βρ]έφος ὥριμης ζωῆς καὶ πεῖρας. [Κα]ὶ τότε φυσικὰ εἶναι ἐλεύθερος [νὰ] χαράξῃ νέο κύκλο τῆς ἀτομι[κῆ]ς του ζωῆς. Γιατί ὄχι; Νέα [ζω]ή, νέα γυναῖκα καὶ νέα... χρέη—[ἀπ]ὸ ἡ πραγματοποίησι μιᾶς εὐ[τυ]χίας νέας μοναδικῆς!

Ὁπότε θὰ ἱκανοποιοῦσε καὶ τὸ [ἀν]εκπλήρωτον ὄνειρο τοῦ Γεωρ[γίου] Σουρῆ, ὁ ὁποῖος ἐπόθουσε:

Σ' αὐτὸ τὸν κόσμο τὸ χαζό,
ἂς ἠμποροῦσα νὰ μὴ ζῶ,
μὰ δίχως νά... πεθάνω!

[Ε]ἶναι ὅμως περίεργο πῶς τοὐ[λ]άχιστον ὁ ἀλησμόνητος ἐκεῖνος σατυρικὸς δὲν εἶχε σκεφτῇ νὰ συνδυάσῃ τὸν πόθον του τῆς ζωῆς πρὸς ἕνα θάνατο φανταστικό, γιὰ νὰ διασκεδάζῃ.

Φαίνεται λοιπὸν ὅτι καὶ ὁ ποιητὴς τοῦ «Ρωμηοῦ» δὲν ἦταν σοφὸς ἄνθρωπος, ὅπως δὲν εἶναι πρακτικὸς οὔτε ὁ ἀνωτέρω κ. Β. Ἀντωνόπουλος. Κρῖμα δὲ ν' ἀφήσῃ αὐτὸς νὰ τοῦ διαφύγῃ ἡ πελώρια τύχη τῆς αὐτοκτονίας του! Ἀλλοιῶς ἂν ἐνεργοῦσε, αὐτὸς θὰ ἔζουσε καλλίτερα κι' ἐμεῖς καλά...

ΚΛ. ΜΙΜΙΚΟΣ

Η ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΑΙΓΙΟΥ

ΑΙΓΙΟΝ, 27 Φεβρουαρίου. — Τὴν ἑσπέραν τῆς χθὲς Παρασκευῆς, ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἐνταῦθα ἐμπορικοῦ εἰσαγωγικοῦ συλλόγου «Ἑρμῆς» καὶ πρωτοβουλίᾳ τοῦ προέδρου τούτου κ. Χαρ. Σπυροπούλου, συνεκροτήθη μεγάλη σύσκεψις τοῦ ἐπαγγελματικοῦ κόσμου τῆς πόλεώς μας.

Κατ' αὐτὴν ἐξητάσθησαν ἐν πλάτει ὅλα τὰ ἐπαγγελματικῆς φύσεως ζητήματα καὶ συνεζητήθησαν διάφοροι ἀπόψεις ἀντιμετωπίσεως ἢ ἐπιλύσεως αὐτῶν.

Διαπιστωθέντος ὅτι εἰς τὴν ἀγοράν μας ὑφίσταται μεγάλη στενότης χρήματος, πρὸς ἀποτροπὴν δ' ἐξ ἄλλου τῆς ὁσημέραι καὶ μεγαλυτέρας διοχετεύσεως ἐντεῦθεν χρήματος εἰς ξένας ἀγοράς, οἱ ἐπαγγελματίαι τοῦ τόπου μας κατέληξαν εἰς τὴν ἀπόφασιν, ὅπως περιορίσωσι τὸ ἐμπορικὸν κέρδος των μόνον εἰς δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10 ο)ο) ἐπὶ τῶν πωλουμένων εἰδῶν.

Οὕτω πιστεύεται ὅτι θὰ διευκολυνθῇ ζωηρότερον ἡ κατανάλωσις, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ δημιουργηθὲν ἀδιέξοδον τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου τοῦ Αἰγίου θὰ δοθῇ μία λύσις ἱκανοποιητικὴ τῆς ἐξυπηρετήσεώς του.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΑΓ. ΑΝΔΡΕΑΝ ΠΤΕΡΗΣ

Τὴν νύκτα τῆς τελευταίας Πέμπτης εἰς τὸ χωρίον Ἅγιος Ἀνδρέας Πτέρης τῆς ἐπαρχίας μας, οἱ Βασίλειος Ψιλογεωργόπουλος, ἐτῶν 22 καὶ Παναγιώτης Κολοβρεντῆς, κατόπιν σφοδρᾶς λογομαχίας καὶ ἕνεκα προηγουμένων ἀφορμῶν πρὸς τὸν 28ετῆ ὁμοχώριόν του Μιχαὴλ Λινάρδον, ἐτραυμάτισαν τοῦτον θανασίμως διὰ μαχαίρας εἰς τὴν κοιλιακὴν χώραν.

Ὁ τραυματισθεὶς ἐν κακῇ καταστάσει μετεφέρθη εἰς τὴν ἐνταῦθα χειρουργικὴν κλινικὴν τοῦ κ. Χαρ. Σπυροπούλου ὅπου καὶ νοσηλεύεται. Ἡ κατάστασίς του εἶναι σοβαρά.

Ἅμα τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ τραυματισμοῦ μετέβη ἐπὶ τόπου ὁ διοικητὴς τῆς ὑποδιοικήσεως χωροφυλακῆς Αἰγιαλείας, μοίραρχος κ. Χαρίτων Λέκκας, πρὸς ἐνέργειαν ἀνακρίσεων.

Η ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗΣ

Συμπληρωθεισῶν τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ὑπὸ τὸν κ. Ν. Χριστοδουλόπουλον, διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς ἐνταῦθα Φιλαρμονικῆς ἑταιρίας «Εὐτέρπη» πρὸς ἀναδιοργάνωσιν αὐτῆς προσελήφθη ὡς ἀρχιμουσικὸς ὁ κ. Νικ. Μουραμπᾶς. Ἐν τῷ μεταξὺ ἤρχισε ζωηρὰ ἡ ἐγγραφὴ νέων ὅλως μαθητῶν εἰς τὴν φιλαρμονικήν, ἡ ὁποία τοιουτοτρόπως, μετὰ τὴν ἀνακαίνισίν της, θὰ καταστῇ ἄξιον φυτώριον μουσικῆς διαπαιδαγωγήσεως τοῦ κοινοῦ τῆς πόλεώς μας.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΙΚΟΥ ΜΑΣ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. Ε. Ι. ΤΣΟΥΔΕΡΟΥ ΕΞ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1936

ΠΛΗΡΗΣ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Κατωτέρω δημοσιεύομεν λεπτομερῆ ἔκθεσιν τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Ἐμ. Τσουδεροῦ πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης. Διὰ τῆς ἐκθέσεως ταύτης βασιζομένης ἐφ' ὅλων τῶν στοιχείων τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται διὰ τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, παρίσταται ἀνάγλυφος ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς χώρας ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ προηγούμενα ἔτη. Ἡ γενομένη ἐργασία ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης, δὲν ἐγένετο ἁπλῶς πρὸς τήρησιν τῶν τύπων, ὅπως συμβαίνει εἴς τινα πιστωτικὰ ἱδρύματα, ἀλλὰ ὅπως πᾶς Ἕλλην γίνῃ γνώστης τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας του καὶ ἀντλήσει διδάγματα, τὰ ὁποῖα ἐφαρμόζων θέλει συντελέσει εἰς τὴν οἰκονομικὴν εὐρωστίαν τοῦ Κράτους καὶ ἵνα μὴ ἐκ τῶν ἀστόχων ἐνεργειῶν του γίνῃ πρόξενος ἀτομικῶν του ζημιῶν.

Ἡ ἔκθεσις τονίζει τὴν ἀνάγκην μικροτέρας καλλιεργείας τοῦ καπνοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ καλλιέργεια ἐπεξετάθη καὶ εἰς τὰς καταναλωτρίας χώρας καὶ ὑποδεικνύει τὴν ἐντατικὴν καλλιέργειαν εἰς τὸν σῖτον, τὸν βάμβακα, τὴν ὄρυζα, τὰ τεῦτλα καὶ τοὺς ἑσπεροειδεῖς καρπούς. Ὡμίλησε διὰ τὸ ἰσοζύγιον τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς καὶ ἐξῆρε τὴν ἀπόδοσιν ἐκ τῆς ἀγορᾶς ξένου συναλλάγματος ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ, ἡ ὁποία ἐβοήθησε σημαντικῶς τὴν ἀνισοσκέλισιν τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου. Διότι ἡ ἀνάγκη εἰσαγωγῆς μεγαλειτέρας ποσότητος σίτου ἐβοηθήθη σημαντικῶς ἐκ τῆς εἰσροῆς σεβαστοῦ ποσοῦ ξένου συναλλάγματος, λόγῳ τῶν περιοριστικῶν μέτρων τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις τῆς 4ης Αὐγούστου. Ἐν συνεχείᾳ συνιστᾷ τὴν προσοχὴν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς εἰς εἴδη τὰ ὁποῖα γίνονται εὐπρόσδεκτα ὑπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἐμνημόνευσε τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον τὸ Κράτος ἐξησφάλισε τὸν ἐφοδιασμὸν διὰ τὴν ἄμυναν τῆς χώρας, ὥστε τὸ δημόσιον νὰ ἐπιτύχῃ ἀρίστους συνδυασμούς. Συνιστᾷ τὴν καλλιτέραν διατίμησιν εἰς τὰ προϊόντα τῶν βιομηχανικῶν ὀργανισμῶν, ὅπως ταῦτα προωθοῦνται εὐκολώτερον καὶ ἵνα μὴ παραμένωσι ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἀποθέματα, δυνάμενα νὰ διαταράξωσι τὴν ὑφισταμένην ἁρμονίαν μεταξὺ κεφαλαίου καὶ ἐργασίας.

Εἰς τὸ πολὺ κοινὸν συνιστῶμεν τὴν ἀνάγνωσιν τῆς Ἐκθέσεως ταύτης συνταχθείσης μετὰ πάσης δεξιοτεχνίας καὶ ἥτις ἀποτελεῖ τὸ οἰκονομικὸν κάτοπτρον διὰ κάθε πολίτην κινούμενον καὶ δρῶντα ἐντὸς τῆς χώρας.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΥ

Ὁ Διοικητὴς ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου του κατὰ τὴν Συνέλευσιν τῆς 27ης Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἐξετάζει συντόμως τὴν παγκόσμιον οἰκονομικὴν κατάστασιν, λέγων ὅτι:

»Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἡ διεθνὴς οἰκονομικὴ ἀνάρρωσις ἔδειξε σημεῖα ἐνθαρρυντικά. Ἡ μεγαλυτέρα ἀναζωογόνησις ἐπραγματοποιήθη εἰς τὰς κυριωτέρας βιομηχανικὰς χώρας, ἡ παραγωγὴ τῶν ὁποίων ηὔξησεν ἰδίᾳ κατὰ τὸ τελευταῖον ἑξάμηνον», προσθέτει δὲ ὅτι δὲν ἔχει «δυστυχῶς οὔτε ἕνα εὐοίωνον παράδειγμα ν' ἀναφέρω τὸ ὁποῖον νὰ δεικνύῃ ὅτι ἀρχίζει νὰ ροδίζῃ ἡ ἀνατολὴ ἐλευθεριωτέρας ρυθμίσεως τῶν διεθνῶν συναλλαγῶν, καίτοι ἡ ἀνάγκη αὐτὴ ἀναγνωρίζεται παρὰ τῶν πλείστων».

»Ἀντιθέτως—λέγει—τὰ ἐξαιρετικὰ νομισματικὰ γεγονότα τοῦ 1936 εἶναι ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων, ἐξ ὅσων ἐσημειώθησαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ προδικάζουν, κατὰ τὴν γνώμην τῶν περισσοτέρων, αἰσιωτέραν νομισματικὴν παγκόσμιον αὔριον».

Ἀναφέρει τὴν ὑποτίμησιν τοῦ γαλλικοῦ, ἑλβετικοῦ καὶ Ὁλλανδικοῦ φράγκου καὶ τὰς σχετικὰς μὲ τὰ νομίσματα συμφωνίας μεταξὺ Ἀμερικῆς, Γαλλίας, Ἀγγλίας, εἰς ἃς προσεχώρησαν τὸ Βέλγιον, Ἑλβετία καὶ Ὁλλανδία καὶ συμπεραίνει:

»Διὰ τῆς συμφωνίας ταύτης, εἰσάγεται νέα τις βάσις δυνατῆς ἰσορροπήσεως τῶν νομισμάτων τῶν χωρῶν τούτων, ἑπομένως ἀποτελεῖ βῆμα πρὸς τὴν συναλλαγματικὴν σταθερότητα. Ἀποκλείουσα δὲ ἐκ τῆς ἐμπορίας τοῦ χρυσοῦ τοὺς διεθνεῖς κερδοσκόπους θέτει εἰς χεῖρας τῶν Κυβερνήσεων τὴν ὅλην κίνησιν τοῦ χρυσοῦ».

»Καίτοι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προβλέψωμεν ἀκόμη τὰς σταθερὰς συνεπείας τῆς συμφωνίας ἐν τούτοις ἀποτελεῖ αὕτη πρᾶξιν ἐξαιρετικῆς σημασίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἤδη διαγράφονται εὐτυχῆ ἀποτελέσματα εἰς τὰς διεθνεῖς συναλλαγάς».

Κατόπιν εἰσέρχεται εἰς τὴν κίνησιν καὶ τὰς συνθήκας τῆς ἑλληνικῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐν γένει ἐθνικῆς οἰκονομίας κατὰ τὸ 1936 καὶ πρῶτον περὶ γεωργίας:

«Κατὰ τοὺς προσωρινοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς Γενικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους ἡ καλλιεργηθεῖσα κατὰ τὸ 1936 ἔκτασις ἀνέρχεται εἰς 22.593 χιλ. στρέμματα ἔναντι 21.910 χιλιάδων τοῦ 1935. Τῷ 1914 ἐκαλλιεργοῦντο στρέμματα 13.356 χιλιάδες καὶ 15.902 χιλιάδες τῷ 1928. Τὰ 71 ο)ο τῶν καλλιεργηθεισῶν ἐκτάσεων κατὰ τὸ 1936 διετέθησαν διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν σιτηρῶν, τὰ 4.4 0)0 διὰ τὸν καπνόν, τὰ 2.5 0)0 διὰ τὸν βάμβακα καὶ τὰ 5.2 0)0 διὰ τὰ ὄσπρια».

»Ἡ παραγωγὴ τοῦ σίτου ἀνῆλθεν τῷ 1936 εἰς 638 χιλ. τόννους καὶ εἶναι ἡ μικροτέρα τῆς τελευταίας τετραετίας· ὑπελείφθη δὲ κατὰ 102 χιλ. τόννους τῆς παραγωγῆς τοῦ 1935, καίτοι ἡ καλλιεργηθεῖσα ἔκτασις ἦτο μεγαλυτέρα τῆς τοῦ 1935 κατὰ 143 χιλ. στρέμματα. Εἶναι προφανὲς ὅτι αἱ καιρικαὶ συνθῆκαι δὲν ηὐνόησαν τὴν παραγωγήν, γεγονὸς ὅπερ συνέβη εἰς πλείστας ἄλλας χώρας, ἐξ οὗ καὶ ἡ παγκόσμιος γεωργικὴ παραγωγὴ ὑπῆρξεν κατὰ τὸ 1936 ἐν τῷ συνόλῳ της κατωτέρα τοῦ προηγουμένου ἔτους. Τοῦτο, ὡς εἰκός, προεκάλεσε σημαντικὴν ὕψωσιν τῶν τιμῶν τῶν γεωργικῶν προϊόντων, καὶ ἰδιαιτέρως τῶν σιτηρῶν.

»Τὸ κόστος τοῦ εἰς Ἑλλάδα εἰσαχθέντος σίτου κατὰ τὸ 1936 ἦτο κατὰ 35.5ο)ο ἀνώτερον τοῦ προηγουμένου ἔτους. Ἕνεκα τοῦ λόγου τούτου ἐνῷ κατὰ τὸ 1936 διεκανονίσαμεν τὴν ἀξίαν 470.417 τόννων εἰσαχθέντος σίτου ἔναντι 4441.884 τόννων τοῦ 1935 ἤτοι ἐπὶ πλέον 28.533 τόννων, ἐπληρώσαμεν κατὰ μὲν τὸ 1936 φρ. χρυσᾶ 51.971.378 κατὰ δὲ τὸ 1935 36.015.090 φρ. χρυσᾶ, ἤτοι ἐπληρώσαμεν κατὰ τὸ 1936 ἐπὶ πλέον 15.956.280 φρ. χρυσᾶ».

Κατὰ τὸ 1928 ἡ παραγωγὴ τοῦ σίτου παρ' ἡμῖν ἐκάλυπτε τὰ 39.4ο)ο τοῦ συνόλου τῆς καταναλώσεως τῆς χώρας ἐνῷ τῷ 1935 ἐκάλυψε τὰ 62.5ο)ο καὶ τῷ 1936 τὰ 58.2ο(ο. Ἡ προσπάθεια τοῦ τόπου πρὸς τὴν σιτάρκειαν εἶναι πράγματι σημαντικὴ καὶ ἀξίζει νὰ συνεχισθῇ μετ' ἐπιμονῆς. Ἀλλ' ἡ προσπάθεια αὕτη, ὅπως ἀνεγνωρίσθη ἤδη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ τῶν παρ' ἡμῖν εἰδικῶν, πρέπει νὰ κατευθυνθῇ εἰς τὴν ἐντατικὴν καλλιέργειαν διὰ τῆς βελτιώσεως τῶν καλλιεργητικῶν μεθόδων, διὰ τοῦ ἐξευγενισμοῦ καὶ εἰδικοποιήσεως τῶν σπόρων κλπ, ἵνα οὕτω, ἀφ' ἑνὸς μὲν καταπολεμηθῇ ἡ στενότης τοῦ ἐδάφους καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐλευθερωθῶσιν ὡρισμένα ἐδάφη μᾶλλον κατάλληλα διὰ καλλιέργειαν πολυτελεστέρων καὶ μᾶλλον ἀποδοτικῶν προϊόντων».

—Ἡ γενικὴ ὅμως αὕτη γραμμὴ τὴν ὁποίαν θεωρῶ ὀρθὴν δὲν πρέπει νὰ ὁδηγῇ εἰς ἄτοπα καὶ καταστρεπτικὰς ὑπερβολάς. Ἡ ἐγκατάλειψις τῆς καλλιεργείας προϊόντων μὲ ἀσφαλῆ κατανάλωσιν ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ καὶ ἡ ἀθρόα ἐπίδοσις εἰς παραγωγὴν προϊόντων ἐξαγωγῆς, ἐκ μόνου τοῦ λόγου ὅτι ἐξ ἐκτάκτων περιστάσεων ἐπιτυγχάνουν ταῦτα προσωρινῶς μεγάλας τιμάς, καταστρέφει ἀφ' ἑνὸς τὴν παγίαν βάσιν τῆς οἰκονομίας μας καὶ ἀφ' ἑτέρου δύναται νὰ προκαλέσῃ κρίσιν ἐκ τῆς ὑπερπαραγωγῆς ἡ ὁποία ἀνατρέπει φυσικά, καὶ αὐτὸ τὸ ἐπιδιωχθὲν ἀποτέλεσμα».

Η ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΠΝΩΝ

—Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἡ διὰ καπνοῦ καλλιεργηθεῖσα ἔκτασις ἀνῆλθεν εἰς 1136 χιλ. στρέμματα ἔναντι 857 χιλ. στρεμμάτων τοῦ 1935. Ἡ κατὰ 33ο(ο αὔξησις αὕτη εἶναι ἡ μεγαλυτέρα ἐξ ὅσων ἐσημειώθησαν κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν. Ἡ παραγωγὴ ηὐξήθη κατὰ φυσικὸν λόγον εἰς 77 χιλ. τόννους ἔναντι 45 χιλ. τοῦ 1936 ἤτοι ἡ αὔξησις ἔφθασε τὰ 71ο(ο. Εἶναι προφανὲς ὅτι ἐλησμονήθησαν οἱ κίνδυνοι τῆς ὑπερπαραγωγῆς τοῦ προϊόντος τοὺς ὁποίους ἐγνωρίσαμεν καὶ ἐπληρώσαμεν ἀκριβὰ κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθόν. Ὁ νόμος περὶ περιορισμοῦ τῶν διὰ καπνοῦ καλλιεργουμένων ἐκτάσεων, εἶναι καιρὸς νὰ ἐφαρμοσθῇ διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τοὺς καλλιεργητὰς τὰ συμφέροντά των.

»Ἡ ἐξαγωγὴ ἀντιθέτως φαίνεται μειωθεῖσα. Κατὰ τὸ 1936 ἐξήχθησαν 39.954 τόννοι ἔναντι 50.430 τόννων τοῦ 1935. Παρὰ ταῦτα ἡ ἀξία ἡ εἰσπραχθεῖσα ἐκ καπνῶν κατὰ τὸ 1936 ἦτο ἀνωτέρα τῆς τοῦ 1935, ὅπως φαίνεται καὶ ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν ἀγορῶν καπνῶν παρὰ τῆς Γερμανίας τῶν ὁποίων ἡ ἀξία εἰς μὲν τὸ 1935 ἀνῆλθεν εἰς 34.900.000 μάρκα τοῦ δὲ 1936 εἰς 59.600.000. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ πληρωμὴ τῶν καπνῶν γίνεται πρὸ τῆς ἐξαγωγῆς των, ὡς λεπτομερέστερον ἐξηγεῖται περαιτέρω ἐν τέλει τοῦ κεφαλαίου περὶ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου».

Ὁ Διοικητὴς δίδει διαφόρους λεπτομερείας σχετικῶς μὲ τὴν μείωσιν τῶν καπνῶν καὶ τὴν ἐξαγωγήν των καὶ καταλήγει περὶ γεωργίας μὲ τὰ ἑξῆς:

«Τὰ συμπεράσματα ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀριθμῶν, ὅσον καὶ ἐκ τῶν ποσῶν τοῦ συναλλάγματος τὸ ὁποῖον διεθέσαμεν τοῖς μετρητοῖς διὰ τὴν ἀγορὰν σιτηρῶν καὶ ἄλλων εἰδῶν ζωαρκείας, δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀφήσουν ἀδιαφόρους.

Ὁ καπνὸς μας δὲν καταναλίσκεται εἰς χώρας αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο νὰ μᾶς χορηγήσουν σιτηρά, ὄρυζαν, ὄσπρια, ζάκχαριν καὶ ἄλλα τοιαῦτα εἴδη συντηρήσεως. Δὲν θὰ ἦτο λοιπὸν ὀρθότερον, περιοριζόμενοι εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ καπνοῦ μόνον εἰς τὰ ἐδάφη τὰ παράγοντα τὰς εὐγενεστέρας ποιότητας (Ξάνθη, Καβάλλα, Δράμα κλπ) νὰ στραφῶμεν πρὸς τὴν καλλιέργειαν καὶ ἄλλων προϊόντων, τὰ ὁποῖα θὰ εἶχον ἄμεσον ἐν τῇ χώρᾳ κατανάλωσιν; Ὄρυζαν δυνάμεθα νὰ παράγωμεν, ἐνῷ δαπανοῦμεν περὶ τὰ 200 ἑκατ. δρχ. διὰ νὰ τὴν προμηθευώμεθα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἡ παραγωγὴ τοῦ βάμβακος δύναται ν' αὐξήσῃ ἀκινδύνως καὶ μέχρι 60 ἑκατ. ὀκάδων, τοῦ περισσεύματος δυναμένου εὐκόλως νὰ πωληθῇ εἰς πλείονας ἀγορὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ καλλιέργεια τῶν ἐλαιῶν, τῶν ἑσπεριδοειδῶν καὶ γενικῶς τῶν ὀπωροφόρων δένδρων θὰ ἐπιτύχῃ μὲ πλουσίαν ἀπόδοσιν, εἰς τὰς νήσους ἰδίᾳ.

Ἁρμόδιοι δεξιῶς νὰ ὁμιλήσουν ἐπὶ τοῦ ζητήματος καὶ τῶν νέων καλλιεργειῶν εἰς τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἐπιδοθῇ τὸ ταχύτερον ἡ χώρα εἶναι οἱ εἰδικοὶ καὶ τὸ κράτος. Ἡμεῖς ὑποδεικνύομεν ἕνα δρόμον, καὶ προσθέτομεν ὅτι καὶ ἡ καλλιέργεια ἀκόμη τῶν τεύτλων διὰ τὴν κατασκευὴν ζακχάρεως δὲν πρέπει ν' ἀπορρίπτεται παρ' ἡμῖν ἄνευ συζητήσεως μόνον καὶ μόνον διὰ ταμειακοὺς λόγους. Διότι τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τροφοδοτεῖται ἀσφαλῶς ἀπὸ ὑγιεῖς ὀργανισμοὺς καὶ ἄτομα ἔχοντα παραγωγὴν καὶ ἐξ αὐτῆς βέβαια εἰσοδήματα.

Ἀλλὰ καὶ ἐὰν δὲν ἐπρόκειτο νὰ στραφῶμεν πρὸς καλλιέργειαν προϊόντων καταναλωσίμων ἐν τῷ τόπῳ θὰ ἔπρεπε πάντως νὰ μελετηθῇ τάχιστα ποῖα ἄλλα προϊόντα, γενικωτέρας ὅμως ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καταναλώσεως, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ καλλιεργηθοῦν ἐν τῇ χώρᾳ εἰς ἀντικατάστασιν προϊόντων καταναλισκομένων εἰς ὀλίγας ἢ ὡρισμένας μόνον χώρας.

Δὲν ἀποκρύπτω ποσῶς τὸν φόβον ὅτι ἐξαρτώμεθα οἰκονομικῶς πάρα πολὺ ἀπὸ τὸν καπνόν, καὶ ὅτι δὲν παρακολουθοῦμεν πλησιέστερον καὶ αὐστηρότερον τὴν ἐπέκτασιν τῶν διὰ καπνοῦ καλλιεργουμένων ἐκτάσεων. Ἡ καλλιέργεια τοῦ καπνοῦ ἐπεξετάθη καὶ εἰς ἄλλας χώρας, χῶραι δ' αἱ ὁποῖαι ἦταν πελάτιδές μας εἰς τὸ παρελθὸν κατέστησαν ἤδη περίπου αὐτάρκεις εἰς τὸ προϊὸν αὐτό, ὁ δὲ ἰδικός μας καπνὸς χρησιμοποιεῖται εἴς τινας χώρας εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ποιότητος τοῦ καπνοῦ ἄλλων προελεύσεων. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος δύο κύριαι ἀγοραὶ τῶν καπνῶν μας, ὡς θὰ τὸ ἴδωμεν κατωτέρω, αἱ Η. Π. Ἀμερικῆς καὶ ἡ Σουηδία ἠλάττωσαν σημαντικῶς τὰς παρ' ἡμῶν ἀγοράς των, καὶ ἐὰν ἔλειπαν τὰ ἐκ τοῦ clearing θέλγητρα ἡ ἀνάγκαι φοβούμεθα μήπως καὶ ἄλλαι ἀγοραὶ θὰ ἠκολούθουν τὴν γενικωτέραν μόδαν στρεφόμεναι πρὸς ἄλλα καπνά».

Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΜΑΣ

Εἰσέρχεται ἀκολούθως εἰς τὴν ἔρευναν περὶ τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας ἡ ὁποία κατὰ τὸ 1936 ἐκινήθη εἰς ἐπίπεδα παραγωγῆς χαμηλότερα.

Παρατάσσει διαφόρους ἀριθμούς, καθὼς καὶ ἀριθμοὺς δεικνύοντας ὅτι ἠλαττώθη καὶ ἡ ἐξαγωγὴ τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων μας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐνῷ ηὐξήθη ἡ εἰσαγωγὴ ξένων βιομηχανικῶν προϊόντων καὶ παρατηρεῖ:

Εἶναι ὅμως φανερὸν ὅτι ὑπὸ τὸ κρατοῦν σύστημα τῶν ἀνταλλαγῶν καὶ συμψηφισμῶν ὀφείλομεν νὰ εἰσάγωμεν καὶ βιομηχανικὰ προϊόντα ἂν θέλωμεν νὰ ἐξακολουθήσωμεν καὶ νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν ἐξαγωγὴν τῶν κυριωτέρων γεργικῶν μας προϊόντων. Πλὴν ὅμως τοῦ λόγου τούτου, παρὰ τὰς ἐξαιρετικῶς εὐνοϊκὰς διὰ τὴν βιομηχανίαν μας συνθήκας αἱ ὁποῖαι κρατοῦν παρ' ἡμῖν ἀπὸ τοῦ 1932, λόγῳ τῆς ὑποτιμήσεως τοῦ νομίσματος καὶ τῶν περιορισμῶν τοῦ ἐμπορίου, μέρος αὐτῆς δὲν κατώρθωσε νὰ παράγῃ μὲ προσιτὰς τιμὰς καὶ νὰ ἱκανοποιῇ ἐπαρκῶς τὰς ἀνάγκας τῆς καταναλώσεως.

Εἶναι ἄρα ἀνάγκη ἐπιτακτικὴ ὅπως ἡ προσπάθειά μας πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς συγκεντρωθῇ εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις ἐκείνας αἵτινες δύνανται οἰκονομικῶς ν' ἀναπτυχθῶσιν ἐν τῇ χώρᾳ νὰ παράγωσι μὲ λογικὸν κόστος καὶ νὰ πωλῶσι μὲ τιμὰς προσεγγιζούσας τὰς διεθνεῖς. Ὅθεν προβάλλει τὸ πρόβλημα τῆς μειώσεως τοῦ βιομηχανικοῦ κόστους τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας, ὅπως τὸ ὑπεδείξαμεν ἀπὸ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀλλὰ καὶ τί ἄλλο οὐσιωδέστερο: πρέπει νὰ ἐπικρατήσῃ εἰς τοὺς βιομηχάνους πρακτικώτερον πνεῦμα εἰς τὸν προσδιορισμὸ τῶν τιμῶν τῶν προϊόντων των. Εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ παρασύρωνται σήμερον εἰς ἀδικαιολογήτως ὑψηλὰς τιμάς. Ἂν ὅμως τοῦτο συμβαίνῃ δὲν θὰ ἔπρεπε ἄραγε, ἐφ' ὅσον οἱ ἴδιοι θὰ ἐπέμεναν εἰς τὸ νὰ μὴ κατανοοῦν τὰ συμφέροντά των, νὰ ἐπέμβῃ καὶ εἰς τοῦτο τὸ Κράτος «ρυθμιστικῶς;»

Ἐξετάζων τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς χώρας λέγει ὅτι τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου ηὐξήθη τὸ 1936 (12 μῆνες) κατὰ 857 ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ἔτος 1935.

Ἡ αὔξησις αὕτη ὀφείλεται μόνον εἰς τὴν αὔξησιν τῶν εἰσαγωγῶν τόσον κατὰ ποσότητας ὅσον καὶ κατ' ἀξίαν λόγῳ ἀνατιμήσεως σίτου καὶ ἄλλων ἐμπορευμάτων. Αἱ εἰσαγωγαὶ ηὐξήθησαν κατὰ 1.127 ἑκατ. δραχμῶν αἱ δὲ ἐξαγωγαὶ ἐπίσης ηὐξήθησαν κατὰ 270 ἑκατομμύρια.

»Τὸ κατὰ τὸ 1936 ἔλλειμμα εἶναι τὸ ἀνώτερον ἀπὸ ὅσα παρουσιάσθησαν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1932.

»Αἱ τιμαὶ τοῦ εἰσαχθέντος σίτου καὶ ἀλεύρου ἦσαν τὸ 1936 κατὰ 30.5 ο)ο ἀνώτεραι τῶν τιμῶν τοῦ 1935. Αἱ τιμαὶ τῶν πρώτων ὑλῶν βιομηχανίας ἐξεταζόμεναι κατὰ τὸν ἄνω τρόπον ἦσαν τὸ 1936 κατὰ 17.8 0)0 ἀνώτεραι τῶν τιμῶν τοῦ 1935. Εἰς ἄλλα εἴδη ἡ ὕψωσις τῶν τιμῶν εἶναι σημαντικῶς μικροτέρα, ποικίλλουσα μεταξὺ 4 0)0—8 0)0.

Δίδει λεπτομερείας περὶ τῶν εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν καὶ τονίζει.

Ἡ αὔξησις τῶν εἰσαγωγῶν ποσοτικῶς μὲν δὲν εἶναι οὐσιώδης· κατ' ἀξίαν ὅμως εἶναι σημαντική, ὀφείλεται δὲ κυρίως εἰς τὴν ἀνωτέραν τιμὴν εἰς ἣν ἠγοράσαμεν ἰδίᾳ τὸν σῖτον, τὰ ἄλευρα, τὰς πρώτας βιομηχανικὰς ὕλας, τὴν καύσιμον ὕλην καὶ τὰ εἴδη πολυτελείας. Ἀπὸ τὰ τελευταῖα αὐτὰ εἰσήχθησαν τὸ 1936 τόννοι 7.3 χιλ. ἔναντι 6.7 χιλ. τοῦ 1935. Ἡ ἀξία των ἦτο τὸ 1936 ἀνωτέρω κατὰ 86 ἑκατ. δραχμῶν ἐν συγκρίσει μὲ τὸ 1935.

Ἔρευνᾷ τὸ ἔλλειμμά μας κατὰ χώρας, φαίνεται δὲ ὅτι τοῦτο ηὐξήθη καὶ ἐκεῖ ὅπου ἔχομεν ἀνταλλαγὰς (κλήριγκ) καὶ ἐκεῖ ὅπου δὲν ἔχομεν.

Αἱ ἀνωτέρω παρατηρήσεις καὶ ἀριθμοὶ μᾶς ἐπιβάλλουν—λέγει—τὸ καθῆκον νὰ εἴπωμεν ὅτι καὶ ἡ πολιτικὴ τῶν εἰσαγωγῶν ἀλλὰ καὶ ἡ κατεύθυνσις τῶν ἐξαγωγῶν μας, ἰδίως πρὸς τὰς χώρας μεθ' ὧν συνδεόμεθα διὰ συμβάσεως συμψηφισμοῦ ἐμπορευμάτων, πρέπει νὰ τύχουν καὶ παρακολουθήσεως καὶ ἐναρμονίσεως. Γνωρίζω τὰς ἐντεῦθεν ἀντιρρήσεις καὶ δυσχερείας, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ προκύψουν, ἀλλὰ προέχει τὸ γενικὸν συμφέρον.

ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΚΛΗΡΙΓΚ

Ἐξετάζων ἐν λεπτομερείᾳ τὰ μετὰ τῶν διαφόρων χωρῶν κλήριγκ καὶ τοὺς λογαριασμοὺς των εἰδικῶς δὲ περὶ Γερμανίας λέγει: Αἱ μετὰ τῆς Γερμανίας ἀνταλλαγαὶ βασίζονται εἰς τὴν συμφωνίαν τῆς 16 8 1932. Ἐν τούτοις ἀπὸ τοῦ Μαρτίου 1936, συμφώνως πρὸς τὸν νόμον τῆς 4 Μαρτίου 1936, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς 3 Ἰουλίου ἰδίου ἔτους καθωρίσθη, ὅτι αἱ ἀπὸ τῆς 20 Φεβρουαρίου 1936 δημιουργούμεναι ἀπαιτήσεις εἰς μάρκα ἐξ ἐξαγωγῆς ἑλληνικῶν προϊόντων εἰς Γερμανίαν, θὰ ἀγοράζωνται οὐχὶ διὰ λογαριασμὸν τῆς Τραπέζης ἀλλὰ διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου μέσῳ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, καὶ θὰ διατίθενται διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐκ Γερμανίας εἰσαγωγῆς. Αἱ πρὸς τοῦτο ὑπηρεσίαι τῆς Τραπέζης καὶ αἱ παρ' αὐτῆς καταβαλλόμεναι διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν μάρκων δραχμαὶ μὲ οὐδεμίαν δαπάνην ἢ τόκον ἐπιβαρύνουν τὸ Δημόσιον. Τὰς ἐκ τοῦ μέτρου τούτου τυχὸν εὐθύνας τοῦ Δημοσίου ἐπέβαλεν ἡ προστασία τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου ἰδίᾳ τοῦ καπνοῦ.

Ταυτοχρόνως διὰ τοῦ αὐτοῦ, ὡς ἄνω, νόμου παρεσχέθη ἡ εὐχέρεια εἰς τὸ Δημόσιον ν' ἀγοράσῃ ἀπὸ τὴν Τράπεζαν ἐκ τοῦ παρ' αὐτῇ ἐνεργητικοῦ ὑπολοίπου μάρκων, τὰ 22 ἑκατομμύρια, εἰς τὴν τιμὴν τοῦ κόστους αὐτῶν Δραχ. 40.50 κατὰ μάρκον. Τὸ ἀντίτιμον δρχ. 891 ἑκατομμύρια ὀφείλεται ἤδη ἀπὸ τὸ Δημόσιον εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ συνεφωνήθη νὰ καταβληθῇ εἰς αὐτὴν ἐντὸς 15 ἐτῶν ἐπὶ τόκῳ 3ο)ο ἐτησίως ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1936. Σχετικὴ εἶναι ἡ σύμβασις τῆς 10 Μαρτίου 1936, κυρωθεῖσα ἀπὸ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου.

»Πλὴν ὅμως τῆς ἀξίας τῶν 22 αὐτῶν ἑκατομμυρίων μάρκων, τὸ Δημόσιον ἐδανείσθη ἀπὸ τὴν Τράπεζαν τὴν ἀξίαν καὶ ἄλλων 12 ἑκατ. μάρκων ἤτοι δραχμὰς 486 ἑκατομμύρια, πληρωτέας τὸ βραδύτερον μέχρι 1 Μαΐου 1940 ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι τὸ ἀνωτέρω ποσόν, ἀποτελοῦν προκαταβολὴν τῆς Τραπέζης πρὸς τὸ Δημόσιον, (ἄρθρ. 55 § 11 Καταστατικοῦ) δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ συνυπολογιζομένου καὶ τοῦ ὑπολοίπου τοῦ παρ' ἡμῖν λογαριασμοῦ «εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημοσίου» τὸ ἀνώτατον ἐπιτρεπτὸν ὅριον προκαταβολῶν, ἤτοι τῶν Δρχ. 400 ἑκατομμυρίων. Τοὺς λοιποὺς ὅρους τῆς χορηγήσεως ταύτης πρὸς τὸ Δημόσιον καθορίζει σύμβασις ὑπὸ ὑπογραφὴν ἤδη μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς Τραπέζης.

Διὰ τοῦ δανειστικοῦ αὐτοῦ συνδυασμοῦ τὸ Δημόσιον ἐξησφάλισε δραχ. 1377 ἑκατομμύρια ἔναντι τοῦ συνόλου δραχ. 6130 ἑκατομμυρίων εἰς ὃ ποσὸν ὑπελογίσθη ἡ ἀξία τοῦ μᾶλλον ἀπαραιτήτου ὑλικοῦ πολέμου διὰ τὴν ἄμυναν τῆς χώρας, ἡ ὁποία εἶχε παραμεληθῇ κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθόν. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου δραχ. 1840 ἑκατομμύρια προβλέπεται ὅτι θὰ δαπανηθοῦν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ εἰς δραχμάς, τὰ δ' ὑπόλοιπα δραχμὰς 4.290 ἑκατ. ἀντιπροσωπεύουν προμηθείας ἐξ ἀλλοδαπῆς. Τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν ἦτο, ὡς εὐνόητον, εὐχερὲς νὰ ἐξευρεθῇ ἐκ τῶν τακτικῶν πόρων τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐντὸς τοῦ συντόμου χρονικοῦ διαστήματος, τὸ ὁποῖον ἀπαιτοῦν αἱ ἀνάγκαι τῆς ἀμύνης τῆς χώρας. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο τυχὸν ἂν θὰ ἦτο δυνατόν, ἡ διὰ μιᾶς μεταφορᾶς τοῦ ἀπαιτουμένου συναλλάγματος, θὰ ἐκλόνιζε τὴν συναλλαγματικὴν θέσιν μας ἢ τὴν κίνησιν τῶν συμψηφισμῶν καὶ ἀνταλλαγῶν μετὰ τῶν χωρῶν μεθ' ὧν συνδεόμεθα διὰ τοιούτων συμβάσεων.

Ἡ ἐξεύρεσις ἑπομένως τοῦ ποσοῦ δραχ. 1377 ἑκατ. ἤτοι 34 ἑκατ. μάρκων διὰ τῶν ἀνωτέρω δανειακῶν συνδυασμῶν διευκολύνει σπουδαίως καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως δραχμῶν καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως συναλλάγματος τὸν στρατιωτικὸν ἀνεφοδιασμόν.

Παραλλήλως καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς χρηματοδοτήσεως τῶν ἐκ Γερμανίας εἰσαγωγῶν καὶ ἰσορροπήσεως τῶν μετ' αὐτῆς ἐμπορικῶν συναλλαγῶν συνήψαμεν εἰδικὴν συμφωνίαν τῆς 8 Δεκεμβρίου 1936

[ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΣΕΛΙΔΑ]